

Ze zahajovacího projevu Karla Kramáře při první schůzi Národního shromáždění československého v Praze dne 14. listopadu 1918. Schůzi jako předsedající z titulu předsedy Národního výboru zahájil, prohlásil na ní Československou republikou, byl aklamací zvolen předsedou první vlády nového státu, přijal tuto funkci a složil slib.

Podle Těsnopisecké zprávy Národního shromáždění československého. Viz též Řeči a projevy předsedy prvé vlády československé dr. Karla Kramáře. Praha 1936.

Konference se koná pod záštitou předsedy vlády České republiky

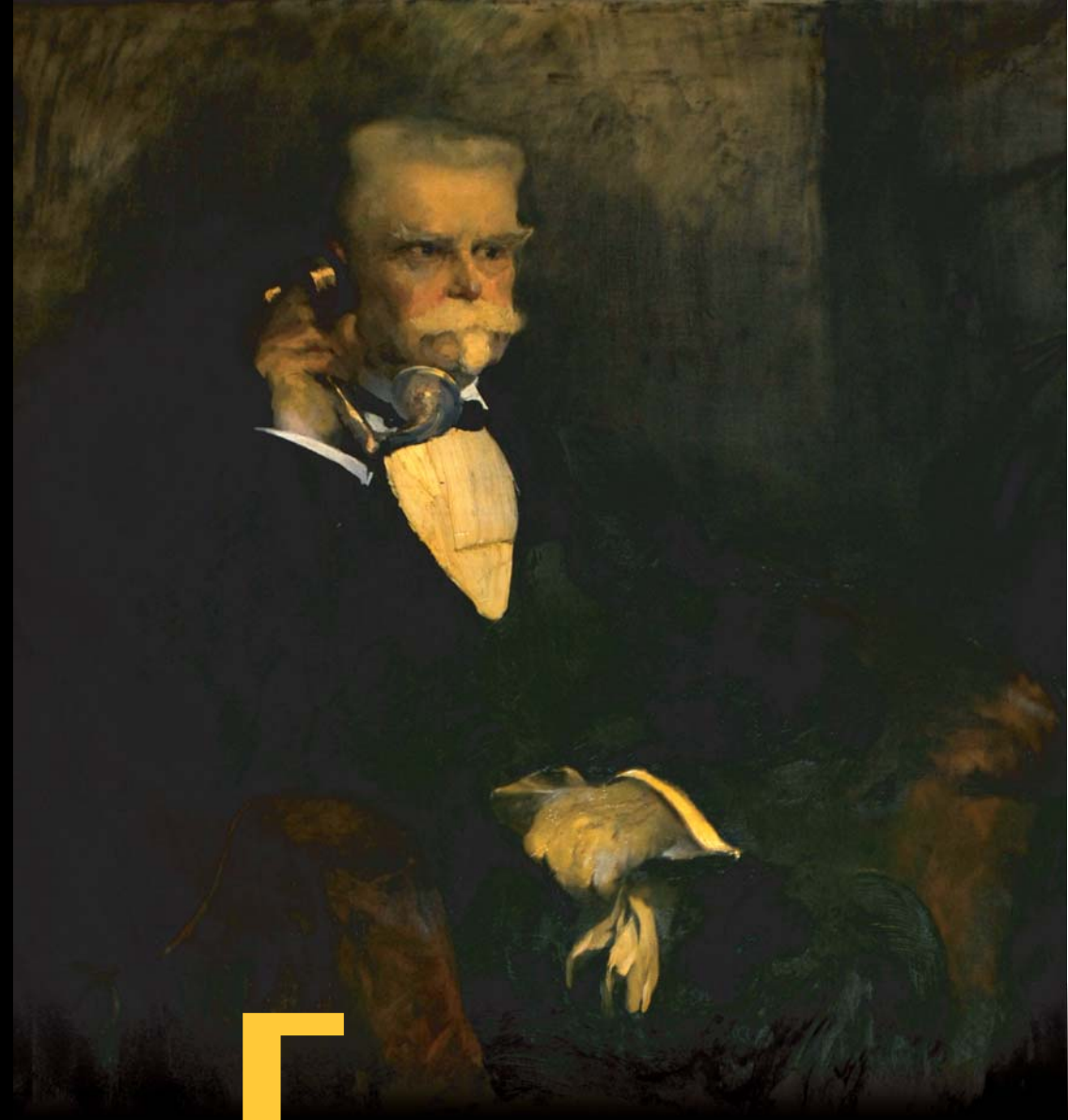
Připravil Jan Bílek

Grafická úprava a sazba Lukáš Fairaisl

Masarykův ústav – Archiv AV ČR, v. v. i., Gabčíkova 10, 180 00 Praha 8,

www.mua.cas.cz

Obraz F. A. Maljavina Portrét telefonujícího dr. Kramáře svolil užít pro účely konference Ing. Ivan Krouský



Karel Kramář (1860–1937)

Pamětní tisk mezinárodní vědecké konference

Praha 31. 10. – 2. 11. 2007

Karel Kramář

„Slavné Národní shromáždění! Z příkazu Národního výboru zahajují Národní shromáždění. Nám všem dmou se prsa radostí, hrdostí a pýchou nade vším, co v hrozné válce dokázal náš národ. Od první chvíle, kdy rozpoutala se lítice válečná, věřil a doufal, že nyní konečně dojíti musí své svobody a samostatnosti. Hrdinou války byl náš československý lid. [...]

Jak šťasten jest náš národ, že měl tolik hrdinů ve chvíli dějinné! Především, kteří za svobodu vlasti dali život, hluboce se skláníme (členové Národního shromáždění povstávají) a všem našim hrdinům, kteří nám zůstali, posíláme svůj vroucí pozdrav, svůj vřelý obdiv a nekonečnou vděčnost národa! (Výborně! Sláva! bouřlivý potlesk.) [...]

Svůj vřelý pozdrav posíláme, doufám, prvnímu prezidentu Československé republiky, Tomáši Masarykovi. (Členové národního shromáždění povstávají. Volání: Sláva! Ať žije! Dlouhotrvající, nadšený potlesk.) Posíláme mu srdečný dík za všechno, co vykonal pro naši samostatnost. Děkujeme srdečně za všechno, co s tak neobyčejným přímo mistrovstvím podnikl pro zjednání naší samostatnosti náš ministr zahraničních záležitostí dr. Beneš (Výborně! Dlouhotrvající potlesk), děkujeme našemu ministru vojenství dr. Štefánikovi (Výborně! Hlučný potlesk), který osvědčil tak obdivuhodnou schopnost v organizaci našich vojsk, a děkujeme všem jejich pomocníkům. [...]

A proto poděkujeme všem, kteří zde u nás doma dovedli trpět s hlavou vztyčenou a nepokořenou, všem těm, kteří se nelekali hrozeb šibenicemi a žaláři, všem, kteří bez strachu a bázně, s největším nebezpečím obětovali všechno, aby s našimi bratry za hranicemi udržovali stálé spojení (Dr. Bouček: Sláva dr. Šámalovi!) - ano, sláva dr. Šámalovi! [...]

Chceme býti hodni své svobody a jest naší pevnou vůlí, aby Československá republika byla zemí opravdově demokratické svobody, kde by nebylo utiskovaných ani politicky, ani národně, ani sociálně (Výborně! Potlesk). Pevně a nezlomně trváme však na tom - poněvadž je to prohlášení nás všech, dovolte, abych to přečetl - aby neporušen zůstal staletou historií posvěcený celek zemí československých (Výborně!) a za žádnou cenu nevzdáme se spojení se svými bratry Slováky (Shromáždění povstává, aklamující Slováky), kteří nejlépe vědí, že národ náš miluje je upřímnou, bratrskou láskou se všemi jejich zvláštnostmi, s jejich krásným svérázem

a že nechceme nic jiného, než aby po svém, volně a svobodně se rozvíjeli ve společné naší vlasti! (Výborně! Potlesk).

A jménem první vlády svobodné Československé republiky zde mohu také prohlásiti, že německý národ, v hranicích státu našeho bydlicí, nemá nejmenší příčiny obávati se o svůj národní rozvoj (Tak jest! Potlesk). [...]

My příliš dlouho cítili všechno barbarství kulturních útisků, všechno ponižování svého národa, kterému nedávali ani práv jazykových, ani škol nutných pro vzdělání v jazyku mateřském, abychom se chtěli dopouštět stejných hříchů proti svobodě a kultuře! (Nikdy! Výborně!) [...]

Bohaté národohospodářské možnosti, možnosti hospodářského a sociálního vývoje našeho státu také všem stejně budou dány. My nebudeme napodobovat starý rakouský systém, který naše země násilně a úmyslně omezoval v jejich hospodářském vývoji. My chceme, aby všechny části naší republiky rovnoměrně a stejně braly podíl na našem novém rozmachu ekonomickém a sociálním. (Výborně!) [...]

Děkujeme upřímně pánům Švehlovi (Potlesk), Soukupovi (Potlesk), Rašínovi (Potlesk), Stříbrnému (Potlesk), Šrobárovi (Potlesk) a Scheinerovi (Na zdar! Potlesk), jakož i vídeňskému našemu představiteli Tusarovi (Potlesk), který v těžké své pozici dělá opravdu věci obdivuhodné! Děkujeme celému Národnímu výboru, sokolstvu a dělnickým tělocvičným jednotám (Potlesk), jakož i všem, kteří s tak upřímným nadšením v těžkém jich díle jim pomáhali.

Z národa, jež sotva svět znal, stali jsme se národem všude ctěným a váženým jen vlastní silou, mužností a odhodlaností, kázní a pořádkem. [...]

Na nás se nyní svět dívá se sympatií a s láskou - tím větší je naše povinnost! A tak, prosím, a prosíme vás my všichni, kterým snad svěříte vedení věcí politických společně s Národním shromážděním, abychom ukázali v družné práci všech, že český národ dovede si svobodu nejen vybojovати, nýbrž že dovede si ji také zachovati (Výborně! Potlesk), že dovede býti opravdu vnitřně svobodným, hodným své veliké minulosti, svých tradic a svého utrpení.

Jsme volni a svobodni! Padla těžká pouta rakouského a maďarského násilnictví! (Výborně!) Na nás je, aby český národ dokázal, že dovede býti svobodným. Věříme a doufáme, že to plnou měrou dokážeme! (Výborně! Shromáždění povstává. Dlouhotrvající potlesk.)“